

Pojkdrömmen som ska förverkligas, del 15

Shroud under förborrning av igenssvetsade gamla uppvibrerade hål.

Text och foto: Börje Engwall

När detta skrivs är det knappa veckan kvar till BSCM. Sommaren har ju varit helt otrolig. Nästan för varm för oss ovana nordbor. Hoppas ni har åkt ikapp allt från förra sommarens besvikelser, då det regnade mesta tiden.

Själva tog vi vår trogna semesterbil, MX-5:an, och drog till södra Tyskland tillsammans med goda vänner i en likadan bil (praktiskt vid exempelvis tankningar, då de drar lika mycket bränsle). Vi skulle åka "Alpenstrasse" strax norr om gränsen mot Österrike i år. Färjan Göteborg-Kiel är ett säkert kort att starta resan med. Sedan första natten i Manchau, mot Franska gränsen. Underbar gammal stad. Den får ni inte missa om ni är i grannskapet.

Vi gjorde ett kort avbrott från vår utstakade tur, för att hälsa på deras dotter med man i centrala München. Svårsonen Tobias är ekonomiskt ansvarig för BMW Motorsports DTM-satsning. Detta föranledde givetvis ett besök på hans jobb. Bilden visar hustrun Eva stående bredvid DTM-bilen. Till salu för Euro 1 000 000 + moms, om någon är intresserad ...

Resans slutmål var Berchtesgaden och Hitlers Örnäste. Fascinerande och skrämmande på en gång. 1 880 m.ö.h. Vägens lutning upp till bussterminalen som tog oss sista biten, var 24 grader. Och huset är inte en 50-års present till Hitler som många vill göra gällande, utan ett rent skrytbygge initierat av Martin Bormann.

Nåväl, vad har hänt i garaget i värmen? Ja, inte så mycket som jag önskat. Det har helt enkelt varit för varmt. I sista avsnittet nämnde jag att shroudarna skulle svetsas under sommaren. Det har faktiskt hänt.

Åkte till min bror Lasse för att låna svets och få lite praktiska tips. Jag fick svetsen i handen ihop med instruktionsboken. Aningen så har han stort förtroende för lillebrors händighet, eller så tyckte han att "learning by doing" är bästa sättet. Det första jag upptäckte var att instruktionsboken var felskriven. Där bilderna var illustrerade med siffror, hänvisade texten till bokstäver! Och det i en av Esab tillverkad maskin!

Eva vid BMWs DTM bil hos BMW Motorsport i München.

Förstärkningar på insidan av främre shroud.

Hur som, det var bara att plocka fram spillbitar av aluminium och börja öva. Har man svetsat sedan tonåren, och dessutom kan tennspackla, lärde man sig snart hur det gick till. Fick tips av Claes Aggestig i klubben, om att förvärma arbetsstycket först med gasol. Då gick det mycket lättare. Visserligen blir MIG-svetsade aluminiumskarvar tjockare (=mer slipande!) än motsvarande med TIG. Men att lära sig TIG-svetsa aluminium tar tid om det ska bli bra. Och det var inga jättemängder svets som skulle till på mina shroudar.

I framkant under kylargrillen, där shrouden sitter fast i de främre rambenen, brukar de ofta spricka. Så också på denna shroud. Där svetsades först sprickorna igen, för att sedan förstärkas av ett extra lager aluminium. Dessa bitar klipptes runda för att minimera kommande sprickor, dessutom borrades fem tiomillimeters hål i dem, som sedan fylldes med svets ihop med shrouden. Hoppas det förbandet ska hålla länge.

Shrouden lades sedan på chassit, för att kunna förborra lite nya hål i de gamla uppvibrerade – numera igensvetsade hålen – framför kylaren, och på sidorna om motorhuven.

Dessutom hade någon person under bilens tidigare år i USA, använt en draghammare i sex hål i shrouden. Ett ganska trist sätt att få ut bucklor, speciellt som man bara spacklar igen hålen utan att svetsa igen dem först ...

Främre shroud med blåmarkerade svetsställen.

På bilden syns svetsställena som blå tejpmarkeringar. Den bakre shrouden krävde lite ny plåt i kanten mot bakskärmens bakre nedre del, där oftast vägsmuts samlas. I övrigt hade den bara lite sprickor och småskador.

När vardagens jobb tagit musten och kreativiteten ur en, brukar jag sätta mig vid blästertunnan och köra rent lite smådelar. Krävs inte så stor inspiration för att klara av det, utan bara sådant som är skönt att få rent.

Lite Annitrol på delarna innan etsprimern, så bör de inte rosta på en mansålder i alla fall. Använder ett hopfällbart klädställ, som med hjälp av svetstråd fungerar utmärkt för upphängning av smådelar som

ska lackas. Något jag smyger med nere på firmans lokal, kvällstid. Lacklukten brukar vara borta på morgonen när vi börjar jobba!

Med lite tur ska jag få hjälp att rikta motorhuven framöver. Den har troligen blåst upp och knäckts någon gång. Något som dolts av lager av spackel (de är duktiga på att spackla i USA!). Samma plåtkille får ta en titt på framskärmarna efter mina lagningar. De behöver lite lätt knådning för att bli perfekta.

Nästa gång vi hörs, hoppas jag att alla karosdelar är lackerade på insidan, och att min hemmabygda lackbox är helt riven, från den förminskade storlek den har idag.

Och att önska sig en "Indiansommar" efter denna varma sommar är kanske att hoppas för mycket. Men hustrun brukar säga att höstar är kravlösa, så jag får väl köpa det. Hon lärde mig ett nytt ordspråk här-omdagen.

"Får man bara ändan ur vagnen, behöver man kanske inte ta sig i kragen ..."

Med andra ord, dags att börja fyll på listan av vad som ska göras i vinter på bilen, medan ni har det i friskt minne. Och beställ delar i tid!

Shroud under inpassning före borring.

Sodablästring av shroudar.